

Příloha č. 3 vyhlášky č. 415/1991 Sb.

Zásady pro stanovení bezpečnostních pásem vrtů a provádění hornické činnosti v nich

Ochranná pásma je nutno sestrojovat až do horizontální roviny, založené 25 m pod zaměřeným dnem vrtu.

Bezpečnostní pásmo má kruhový nebo eliptický (podle úklonu předmětné roviny) tvar se středem v ústí vrtu a sestrojí se k průsečíku osy vrtu s rovinou, proloženou úrovní ohrožených důlních děl.

Poloměr bezpečnostního pásma se stanoví podle následujících vztahů

- a) $r = 1,5 \cdot L \cdot \operatorname{tg} \alpha$ u vrtů, kde byl zaměřen alespoň úklon,
- b) $r = L \cdot \operatorname{tg} 15^\circ$ u vrtů nezaměřených nebo v případech, kdy jsou důvodné pochybnosti o kvalitě měření, při vrtání nárazovým způsobem,
- c) $r = L \cdot \operatorname{tg} 30^\circ$ u vrtů nezaměřených nebo v případech, kdy jsou důvodné pochybnosti o kvalitě měření, při vrtání rotačním způsobem,

kde [L] je skutečná délka vrtu a [a] odchylka úklonu vrtu od požadované osy v jeho uvažované délce.

Bezpečnostní pásmo vrtu se dělí na dvě zóny

- a) vnitřní zóna (bližší k ose vrtu) je vymezena poloviční hodnotou úhlu [a],
- b) vnější zóna (plocha mezi vnitřní zónou a hranicí bezpečnostního pásma).

Bezpečnostní opatření se navrhuji pro vnitřní a vnější zónu bezpečnostního pásma vrtu rozdílně, případ od případu, podle charakteru důlní činnosti prováděné v ochranném pásmu, stáří vrtu, jeho utěsnění, podle předpokládaného množství a tlaku vody nebo nebezpečného materiálu ve vrtu, charakteru provrtaných zvodněných nebo plynonosných horizontů, zatopených důlních děl apod.

Úseky, v nichž je hornická činnost prováděna v bezpečnostních pásmech vrtů, nutno označit za úseky se zvýšeným nebezpečím, pro které se stanoví v příslušných technologických postupech bezpečnostní opatření.